

*Släkten Larssons
sångbok*

Galenskaparna

Macken

Kunderna kommer, kunderna går
på Roys och Rogers mack.
Några är beiga, några är grå
på Roys och Rogers mack.
Roger lagar motorblock,
bilar kör i krock
Roy säljer lock.

Roy och Roger har en mack ihop.
Roy och Roger har ett liv ihop.
Roy och Roger har en dröm, ett hopp,
ett liv, en mack tillsammans.

Oljan rinner ur en gammal tratt,
utanför kör någon på en katt.
Roy och Roger har en dröm, ett hopp,
ett liv, en mack tillsammans.

Bilar blir klara. Bilar blir skrot.
På Roys och Rogers mack.
Roger kör svetsen över sin fot
på Roys och Rogers mack.
Blommor vissnar i en vas,
bilar i extas,

Roy säljer gas.

Roy och Roger har en mack ihop...

Oljan rinner ur en gammal sko.
Utanför kör någon på en ko.
Roy och Roger har en dröm, ett hopp,
ett liv, en mack tillsammans.

Huvarna öppnas! Kolvarna spänns.
På Roys och Rogers mack.
Bilarna välter. Packningar bränns.
På Roys och Rogers mack.
Roger tappar bort en lapp,
Nånstans är det glapp,
Roy säljer Japp.

Roy och Roger har en mack ihop...

Oljan rinner ur en tom butelj.
Utanför kör någon på en fålg.
Roy och Roger har en dröm, ett hopp,
ett liv, en mack tillsammans.

Under en filt i Madrid

Under en filt i Madrid
ligger en flicka på glid.
Tittar på mannen bredvid.
Under en filt i Madrid.

Bakom ett berg i Genéve
där får en moder ett brev
från hennes dotter på glid.
Under en filt i Madrid.

Framför en stolpe i Bonn
sitter det nu inte nån.
Endast en tunn La Garonne.
Framför en stolpe i Bonn.

Men där i vindarnas drev
fladdrar ett brev från Genéve.
Postat nån gång i Bretagne.
Doftande billig champagne.

På en bordell i Borås
smörjer en herre sitt krås.
Bakom ett skjul i Tasjkent
där står ett fönster på glänt.

Någon har kastat ett skal
genom en jak i Nepal.
Ingenting är som det skall.
Solen är blott en marschall.

Själv är jag blott en kostym.
Mamma är bara parfym.
Pappa förspiller sin tid
under en filt i Madrid.

Under ett lakan i Prag
där ligger en kvinna och jag.

Sängen är full av resår.
Sången jag sjunger är svår.

Omöjlig att komma ur.
Jag vet då fan inte hur.
Orden får snart inte rum.
Jag får väl sjunga mig stum.

Tonerna trängs i min gom.
Sätt mig på tåget till Rom!
Ja, låt mig få sluta min tid
under en filt i Madrid!

Husvagnsvisan

Jag har provat nästan allt som
finns att välja på:
campa, hyra båtar, paddla,
cykla eller gå.
Jag har semestrat på de allra konstigaste
sätt
och äntligen jag funnit hur man ska
semestra rätt.

Man ska ha husvagn -
så är semestern redan klar!
Man ska ha husvagn -
det har jag sett att alla har!
Man ska ha husvagn -
och stuva in familjen i.
Man ska ha husvagn -
för då blir man fri.

I många år så var vi inte
särdeles beresta.
Vi hade vart i Askersund
och pressbyrån i Gnesta.

Men så en dag sa jag till frugan, vänligt
men bestämt:

Vi skaffar oss ett hus som går på hjul
och därmed jämt!

Man ska ha husvagn -
med kylskåp, TV, dusch och spis!

Man ska ha husvagn -
det blir som hemma på nåt vis!

Man ska ha husvagn -
och den ska vara stor och bré.

Man ska ha husvagn -
tänk vad man får se:

5 minuter Falsterbo och
5 minuter Koster!
5 minuter Flen och Hjo och
5 minuter Kloster.
5 minuter Örebro och
5 minuter fjäll.
5 minuters rasat på ett
europavägs hotell...

Man ska ha husvagn -
så blir semestern ingen flopp!
Man ska ha husvagn -
och göra lagom många stopp!
Man ska ha husvagn -
och köra runt och stanna té.
Man ska ha husvagn -
tänk vad man får se:

5 minuter Stockholm stad och

5 minuter skärgård.

5 minuter sol och bad och

5 minuter herrgård.

5 minuter Grums och Trosa, Tjörn och
Härnösand.

5 minuter till så kan man hela Sveriges
land...

Man ska ha husvagn -
då har man med sig rubbet jämt!

Man ska ha husvagn -
då händer inget obestämt!

Man ska ha husvagn -
så att man vet hur allt ska bli!

Man ska ha husvagn -
för då blir man fri!

Man ska ha husvagn -
varthän man än sin resa ställt!

Man ska ha husvagn -
så slipper man att resa tält!

Man ska ha husvagn - s
å att man vet hur allt ska bli!

Man ska ha husvagn -
för då blir man trygg och låst och fri!

Barnvisor

Styrman Karlssons äventyr med porslinspjäsen

Stackars styrman Karlsson hade otur,
skulle gå på flottans fest igår.
När han skulle snöra på sej skorna
måttade han fel med sina tår.

Han satte foten i sin potta
och kunde inte komma loss!
Hans fot är storlek förtiåtta
och den var alltför stor förstås.

Han putsa upp den med skokräm,
så att den glänste svart och fin,
och snart på balen sågs han dansa
med sin sko utav porslin.

Han hade foten i en potta
men så han svängde sina ben!
Så bra att chefen för vår flotta
utnämnde Karlsson till kapten.

Nu är kapten Karlsson havets fasa,
alla sjöpiraters stora skräck.
Över vattnet hör man tydligt ekot
av hans steg, när han går kring på däck.

Ja han går med foten i en potta
för han har aldrig kommit loss.
Och såna sparkar han kan måtta,
när han i drabbningarna slåss!

En gång så föll han från skutan
och tänkte: "Nu så blir jag våt.
Hur ska jag komma hem till Sverige?
Jag har ju inte någon båt."

Han hade foten i en potta.
I denna seglade han hem.
Och möttes av sin fru Charlotta,
som också har sin fot i kläm
(i en byrålåda i en chiffonjé, olé!)

Fattig bonddräng

Text: Astrid Lindgren

Jag är fattig bonddräng
men jag lever ändå.

Dagar går och kommer
medan jag knogar på,
harvar, sår och plöjer,
mockar, gräver och bär,
går bak mina oxar
hojtar visslar och svär.

Jag är fattig bonddräng
och jag tuggar mitt snus,
och när lördan kommer
vill jag ta mig ett rus.
Sen när jag blivit livad,
vill jag tampas och slåss,
vila hos en flicka
vill jag också förstås.

Sen så kommer söndan
och då vill våran präst,
att jag ska i körkan
men då sover jag mest.
Prästen kan väl sova
hela måndagen men
för en fattig bonddräng
börjar knoget igen.

Så går hela veckan
alla dagar och år,
jag går med min lie
och jag plöjer och sår.
Jag kör mina oxar
och jag hässjar mitt hö,
harvar, gnor och trälar,

och till sist ska jag dö.

Står där, fattig bonddräng,
invid himmelens port,
lite rädd och ledsen
för de synder jag gjort.
Man ska inte supa,
hålls med flickor och slåss.
Herren Gud i himlen
är väl missnöjd förstås.

Men då säger Herren:
Fattig bonddräng, kom hit!
Jag har sett din strävan
och ditt eviga slit.
Därför, fattig bonddräng,
är du välkommen här.
Därför, fattig bonddräng,
ska du vara mig när.

Och jag, fattig bonddräng,
står så still inför Gud,
och sen klär han på mig
den mest snövita skrud.
Nu du, säger Herren
är ditt arbete slut.
Nu du, fattig bonddräng
nu får du vila ut.

Mormor

James Hollingworth

När mormor börjar baka
Då blir hon populär
Då samlas vi kring spisen
Och håller henne kär
Och bullarna på plåten
Dom blänka som gull
Då hurrar vi för mormor
Och för bullarnas skull

Det kan också hända
Att hon berättar något sant
Som har hänt henne i livet
Då blir hon mycket intressant
Denna tant – intressant

Här kommer lilla mormor
Hon nyper i din kind
Och säger som så:
Hade dudingen min!
Hon håller på att dalta
Fast du är redan fem
Sen frågar du mamma
När mormor ska gå hem

Tandborstvisan

James Hollingworth

Jag är en tandborste, tandborste
Här kommer jag
Och jag gör tänderna rena
Jag gnolar när jag borstar
Och borstar var dag
När jag gör tänderna rena

Taubevisor

Här är den sköna

sommaren

Jag sjöng vid bondens knut:

- Nu är sommaren här !

-Det är våren som är slut,
svarar bonden så tvär.

- Djupt gick tjälen här i nord
och sanna mina ord,

//: Det är krig och politik
som har fördärvat vår jord ! ://

Jag sjöng för handelsman
där han stod i butik :

- Se, nu blommar ju din strand
och nu glittrar din vik !

Men han svarade burdus:

- Ja du går i glädjerus,

//: men se krig och politik
drar nöd och sorg till mitt hus //:

Då gick jag ner till strand,
där låg skutan förtöjd.

- Se goddag på dig, sjöman!

Hör du fåglarnas fröjd?

Gökar gala här i land
under solens höga brand!

//: Men han svarade :

- Jag seglar till ett varmare land! ://

Jag gick i aftonsång
för att höra Guds ord.

När jag står på kyrkans gång
hör jag kyrkherrens ord:

- Satan följer dina spår
höst och vinter och vår

//: och han jagar dig om sommaren
i blommande snår! ://

Då sprang jag över ängen
där mandelblom står
och jag ser den lilla Karin,
till brunnen hon går.

Och då ropar hon till mig,
ja, på blommande stig

//: Se, här är den sköna sommaren
som jag har lovat dig! ://

Fritiof och Carmencita

Samborombon, en liten by
förutan gata,

den ligger inte långt från
Rio de la Plata,

nästan i kanten av den blåa Atlanten
och med Pampas bakom sig många

hundra gröna mil,
dit kom jag ridande en afton i april,
för jag ville dansa tango.
Dragspel, fiol och mandolin
hördes från krogen och i salen
steg jag in,
där på bänken i mantilj
och med en ros vid sin barm
satt den bedårande lilla Carmencita.
Mamman, värdinnan, satt i vrån,
hon tog mitt ridspö, min pistol
och min manton.
Jag bjöd upp och Carmencita sa:
- Si gracias, senor,
vamos a bailar este tango !
- Carmencita, lilla vän,
håller du utav mej än ?
Får jag tala med din pappa
och din mamma,
jag vill gifta mej med dej, Carmencita!
- Nej, Don Fritiof Andersson,
kom ej till Samborombon,
om ni hyser andra planer
när det gäller mej, än att dansa tango !

- Ack, Carmencita,
gör mej inte så besviken,
jag tänkte skaffa mej
ett jobb här i butiken,
sköta mej noga, bara spara och knoga,
inte spela och dricka
men bara älska dej.
Säg Carmencita,
det är ändå blott med mej,
säg, som du vill dansa tango.
- Nej; Fritiof, ni förstår musik
men jag tror inte ni kan stå i en butik,
och förresten sam min pappa just idag
att han visste vem som snart skulle fria

till hans dotter.
En som har tjugotusen kor
och en estancia som är förfärligt stor.
Han har prisbelönta tjurar,
han har oxar, får och svin,
och han dansar underbar tango.
- Carmencita, lilla vän,
akta dej för rika män!
Lyckan den bor ej i oxar eller kor,
och den kan heller inte
köpas för pengar.
Men, min kärlek gör dej rik,
skaffa mej ett jobb i er butik !
Och när vi blir gifta,
söta ungar ska vi få,
som kan dansa tango.

Dansen på Sunnanö

Det går en dans på Sunnanö,
där dansar Rönnerdahl,
med lilla Eva Liljebäck
på pensionatets bal,
och genom fönstren
strömmar in ur skärgårdsnatten sval
doft av syrener och jasmin
i pensionatets sal,
doft av syrener och jasmin
i pensionatets sal.

Och lilla Evas arm är rund
och fräknig hennes hy,
och röd som smultron hennes mun,
och klänningen är ny.
Herr Rönnerdahl, det är ju ni
som tar vem ni vill ha
bland alla kvinnor jorden runt,
det har jag hört ha-ha,

bland alla kvinnor jorden runt, det har
jag hört ha-ha.

Där går en dans på Sunnanö
till Rönnerdahls fiol,
där dansar vågor, dansar vind,
och snön som föll ifjol
den virvlar där, där far ett brus
igenom park och sal,
och sommarmorgonen står ljus
och södergöken gal,
och sommarmorgonen står ljus
och södergöken gal.

Och lilla Eva dansar ut
med fänrik Rosenberg,
och inga fräknar syns på hyn,
så röd är hennes färg.
Men Rönnerdahl är blek och skön
och spelar som en gud
och svävar i en högre rymd,
där Eva är hans brud,
och svävar i en högre rymd,
där Eva är hans brud.

Sjösalavals

Rönnerdahl han skuttar
med ett skratt ur sin säng.
Solen står på Orrberget.
Sunnanvind brusar.
Rönnerdahl han valsar
över Sjösala äng.
- Hör min vackra visa,
kom sjung min refräng!

Tärnan har fått ungar

och dyker i min vik,
ur alla gröna dungar
hörs finkarnas musik,
och se, så många blommor
som redan slagit ut på ängen!
Gullviva, mandelblom, kattfot
och blå viol.

Rönnerdahl han virvlar
sina lurviga ben,
under vita skjortan
som viftar kring vadorna.
Lycklig som en lärka
uti majsolens sken,
sjunger han för ekorr'n,
som gungar på gren!
- Kurre, kurre, kurre!
Nu dansar Rönnerdahl!
Kokó! Och göken ropar
uti hans gröna dal
och se, så många blommor
som redan slagit ut på ängen!
Gullviva, mandelblom, kattfot
och blå viol.

Rönnerdahl han binder
utav blommor en krans,
binder den kring håret,
det gråa och rufsiga,
valsar in i stugan
och har lutan till hands,
väcker frun och barnen
med drill och kadans.
- Titta ropar ungarna,
Pappa är en brud
med blomsterkrans i håret
och nattskjorta till skrud!
Och se, så många blommor

som redan slagit ut på ängen!
Gullviva, mandelblom, kattfot
och blå viol.

Rönnerdahl är gammal,
men han valsar ändå!
Rönnerdahl har sorger
och ont om sekiner.
Sällan får han rasta -
han får slita för två.
Hur han klarar skivan,
kan ingen förstå
- ingen, utom tärnan i viken -
Hon som dök
- och ekorren och finken
och vårens första gök
och blommorna, de blommor
som redan slagit ut på ängen
Gullviva, mandelblom, kattfot
och blå viol.

Fritiof Anderssons paradmarsch

Här kommer Fritiof Andersson, det
snöar på hans hatt,
han går med spel, han går med sång!
Hej, mina lustiga bröder!
Det knarrar under klackarna, det är
vinternatt.
Hej, om du vill,
säg bara till,
så går vi hem till Söder.
O, bugen er I bylingar i bucklor och
batong
och ställen Er på sidorna, ty gränden
den är trång.

Där går en här som frös och svalt men
segrade ändå,
den går med sång, den går med spel till
Spanien och Bordeaux.

Sultanen av Arabiens land, vid Röda
flodens krök,
ja tänk vad han blir glad ibland!
Hej, mina lustiga bröder!
Han eldar under oxarna, han väntar
vårt besök.
Hej, om du vill,
säg bara till,
så går vi hem till Söder!
O, bugen beduiner i burnus och
baldakin
och ställ er här på sidorna och bjuden
oss på vin.
Där går en här som frös och svalt men
segrade ändå,
den går med sång, den går med spel till
Spanien och Bordeaux.

Där dansar konung Farao uti Egyptens
land,
ja tänk vad han blir glad ibland!
Hej, mina lustiga bröder!
Han reser upp ett sidentält uppå
Sahas sand.
Hej, om du vill,
säg bara till,
så går vi hem till Söder!
O, bugen er slavinnor uti slöjor och
salopp
och ställ er här på sidorna och skåden
vår galopp!
Där går en här som frös och svalt men
segrade ändå,

den går med sång, den går med spel till
Spanien och Bordeaux.

I Cadiz och Kastilien där stannar vi en
tid,
sen går vi några mil igen!
Hej, mina lustiga bröder!
Då kommer kung Alfonsius och hälsar
från Madrid
Hej, om du vill,
säg bara till,
så går vi hem till Söder!
O, bugen barcelonere i baret och
bardisan
och ställ er här på sidorna - släpp fram
vår karavan.
Där går en här som frös och svalt men
segrade ändå,
den går med sång, den går med spel till
Spanien och Bordeaux.

Där går en här, där går en hop, en
liten, men en god
den går i ur, den går i skur!
Hej, mina lustiga bröder!
Den kräver vin och kyssar och den
kräver drakars blod!
Hej, om du vill,
säg bara till,
så går vi hem till Söder!
O, bugen er I borgare i Birka och Borås
och ställ er här på sidorna. Trumpet
och valthorn, blås!
Där går en här som frös och svalt men
segrade ändå,
den går med sång, den går med spel till
Spanien och Bordeaux.

På vägarna vi vandra och på böljorna
vi gå,
vi gå med spel, vi gå med sång!
Hej mina lustiga bröder!
I alla sorters väder som vår Herre hittar
på!
Hej, om du vill, säg bara till,
så går vi hem till Söder!
O, buga dig du brusande biskaya där
vi gå!
Vårt skepp är själva Friheten,
besättningen är blå!
Den seglade och frös och svalt men
segrade ändå,
den går med sång, den går med spel till
Spanien och Bordeaux.

Balladen om briggen Blue Bird av Hull

Det var Blue Bird av Hull,
det var Blue Bird en brigg
som med sviktande stumpar stod på,
över soten i snöstorm med nerisad rigg
själva julafton sjuttiofva.
"Surra svensken till rors, han kan dreja
en spak."
ropa skepparn: "Allright boys, lös av!"
Och Karl Stranne från Smögen
blev surrad till rors
på Blue Bird som var dömd att bli
vrak.

Han fick Hållö fyrs blänk,
fast av snöglopp och stänk,
han stod halvblind.

Han fick den i lov.
Och i lä där låg Smögen,
hans hem där hans mor
just fått brevet från Middelborough.
"Nå vad säger du Karl? Går hon klar?"
"Nej, kapten!
Vi får blossa för här är det slut.
Vi har Hållö om styrbord och brott
strax i lä."
"Ut med ankarna, båtarna ut!"

Men hon red inte upp
och hon fick ett par brott
som tog båten dom hade gjort klart.
"Jag tror nog", sa Karl Stranne "Att far
min gått ut
emot oss, jag litar på far!"
"Båt i lä! Båt i lä!" "Det är far, det är vi!
Det är far min från Smögen. Hallå!"
"Båt i lä!", sjöng han ut "Dom är här
hoppa i,
alle man, vi blir bärgade då."

Det var Stranne den äldre.
En viking. En örn.
Tog sitt renade brännvin
ur vinskåpets hörn
till att bjuda dom skeppsbrutna på.
"Hur var namnet på skutan?"
han sporde, och slog
nio supar i spetsiga glas.
"Briggen Blue bird."
Det tionde glaset han tog
och han slog det mot golvet i kras.
"Sa ni Blue Bird, kapten? Briggen Blue
Bird av Hull?
Gud i himlen, var är då min son?
Var är pojken, kapten, för vår frälsares

skull?"
Det blev dödstyst ibland männen i
vrån.

Gubben Stranne
tog sakta sydvästen utav
"Spara modern, kapten, denna kväll.
Nämn ej namnet på briggen som har
gått i kvav.
Nämn ej Blue Bird av Hull är ni snäll."
Och kaptenen steg opp
han var grå, han var tård,
stormen tjöt, knappt man hörde hans
ord
när han sa med självande röst till sin
värd:
"Karl stod surrad och glömdes
ombord."

Änglamark

Kalla den Änglamarken eller
Himlajorden om du vill,
jorden vi ärvde och lunden den gröna,
vildrosor och blåsippor och
lindblommor och kamomill,
låt dem få leva, de är ju så sköna!

Låt barnen dansa som änglar
kring lönn och alm,
leka tittut mellan blommande grenar,
låt fåglar leva och sjunga
för oss sin psalm,
låt fiskar simma kring
bryggor och stenar!

Sluta att utrota skogarnas alla djur!

Låt örnen flyga, låt rådjuren löpa!
Låt sista älven som brusar i vår natur,
brusa alltjämt mellan fjällar
och gran och fur!

Kalla den Änglamarken eller
Himlajorden om du vill,
jorden vi ärvde och lunden den gröna,
vildrosor och blåsippor och
lindblommor och kamomill,
låt dem få leva, de är ju så sköna!

Så länge skutan kan gå

Så länge skutan kan gå,
så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna
blå.

Om blott en dag eller två
så håll till godo ändå,
för det finns många som aldrig en
ljusglimt kan få.

Och vem har sagt att just du kom till
världen
för att få solsken och lycka på färden?
Att under stjärnornas glans
bli purrad ut i en skans,
att få en kyss eller två i en yrande dans?

Ja, vem har sagt att just du skall ha
hörsel och syn,
höra böljornas brus och kunna sjunga?
Och vem har sagt att just du skall
ha bästa menyn och som fågeln på
böljorna gunga?

Och vid motorernas gång
och ifall vakten blir lång,
så minns att snart klämtar klockan för
dig: ding, ding, dång!

Så länge skutan kan gå,
så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna
blå.

Så tag med glädje ditt jobb fast du
lider,
snart får du vila för eviga tider.
Men inget hindrar dig alls
att du är glad och ger hals,
så kläm nu i med en verkligt sju
sjungande vals.

Det är en rasande tur att du lever, min
vän,
och kan valsa omkring i Havanna.
Om pengarna tagit slut gå till sjöss om
igen med Karibiens passadvind kring
pannan.

Klara jobbet med glans,
gå iland någonstans,
ta en kyss eller två i en yrande dans.

Så länge skutan kan gå,
så länge hjärtat kan slå,
å länge solen den glittrar på böljorna
blå.

Sjuttonde balladen

Det kostar på att hålla fred, gud vet,

Med den som tigger mig att jag skall
sjunga,
Och smickrar mig inför allmänhet,
Men mördar mig I lönnedom med sin
tunga.
Det kostar på att dricka av hans vin,
Med tvekan fattar jag det fyllda glaset,
Han skryter med att han betalt kalaset
Och kallar mig bak ryggen för ett svin.

Men jag har råd, du gamle lurifax,
Och Ni, min nådiga, med allt ert
pladder,
Se, jag har råd att sjunga för er strax,
Med poesi besvarar jag ert sladder!
Med gudar dricker jag för edert väl
Och lockar fredens ängel ner I gruset,
Se'n jag er visat, vem som tålde ruset,
Och sagt er sanningen och frälst min
själ.

Ty sanningen gör gott, och det är sant
Att om I detta land man bryter seden
Och inte ständigt kacklar likadant
Som alla andra kycklingar I reden
Men går sin egen väg med stor besvär,
Förgäter fulheten för allt det sköna,
Då kacklar alltid någon gammal höna,
Om hur förfärligt lättsinnig man är.

Men kackla ni I morgon, just idag
När jag har ordet, vill jag hellre gala:
Kuckeliku! Mitt herrskap, till behag
För er jag har satt livet på det hala,
Tänkt mer på glädjen än på gods och
gull,
Ty någon skall fördriva tråkigheten
Om ryktet ock skall gå till evigheten,
Att jag har sjungit för att jag var full.

Jag står här ensam, fast I lustigt lag,
Nåväl, med rätt, ty själv min väg jag
väljer
Och målet ser jag tydligt, dag från dag,
Långt bortom dessa flaskor och
buteljer.
Och just vid dessa silversträngars drill
En röst mig når, som hörs blott av
poeter,
Jag glömmer därvid alla små förtreter
Och dricker, stolt, min ädla sångmö
till!

Rosa på bal

Tänk att jag dansar med Andersson,
lilla jag
lilla jag, med Fritiof Andersson!
Tänk att bli uppbjuden av en sån
populär person!
Tänk vilket underbart liv de' Ni för!
Säj mej hur känns det att vara charmör,
sjöman och cowboy, musiker, artist,
det kan väl aldrig bli trist?

Nej aldrig trist fröken Rosa,
har man som Er kavaljer.
Vart jag än ställer min kosa,
aldrig förglömmar jag Er!
Ni är en sångmö från Helikons berg
o, fröken Rosa, Er linje, Er färg -
skuldran, profilen med lockarnas krans,
ögonens varma glans.

Tänk, inspirera herr Andersson, lilla
jag,
inspirera Fritiof Andersson!
Får jag kanhända min egen sång,

lilla jag, en gång?
"Rosa på bal", vackert namn eller hur?
Början i moll och finalen i dur
när blir den färdig, herr Andersson säj,
visan Ni diktar till mej?

Visan om Er, fröken Rosa,
får Ni ikväll till Ert bord.
Medan vi tala på prosa,
diktar jag rimmande ord.
Tyst, ingen såg att jag kysste Er kind.
Känn hur det doftar från parken av
lind.
Blommande lindar kring månbelyst
stig -
Rosa, jag älskar dig!

Möte i monsunen

Vi mötte ett skepp i den svalkande
monsun
där vi ångade mot Röda havet opp,
en fullriggare det var och dess namn
var Taifun,
som nu segla från Ostindien till Good
Hope.

Vår kapten gav nu order att vi skulle
hissa flagg
och vi hissade den gula och den blå,
och i samma stund så blåste där från
skeppets gaffelnock
Finlands vita flagg med blåa korset på.
Vi höll ganska nära och stoppade
maskin
för att preja och ta budskap med oss
hem,

och då lovade hon opp där hon gick
med vinden in
ifrån babord, och vi rodde bort till
dem.

Vi fick ända från backen och lejdare
midskepps
och vår fjärdestyrman äntra upp på
den,
men i röstet står en svensk sjöman som
jag nu återser
Fritiof Andersson, min gamle
barndomsvän.

Ja, man möts ju ibland i monsuner och
passad
när man seglar mest på värmen som vi
gjort,
jag blev likväl rätt förvånad fästän ändå
mera glad,
när jag återsåg min vän på denna ort.

-Jag blev held up i Kina, jag blev rånad
i Shanghai,
jag har suttit hos pirater uti pant,
men jag gifte mig med dottern till
mördaren Fu Wai,
sade Fritiof, det är hemskt men det är
sant.

-Med kinesiskans hjälp kom jag sen till
Singapore
utan pass och pengar står jag på ett torg
när en man i guldgaloner plötsligt fram
emot mig går,
Sveriges konsul, kapten Fredrik
Adelborg.

-Se goddag, Fritiof Andersson, säger
Adelborg,
vad i Herrand namn gör du i
Singapore?

-Ifrån Gula floden kommer jag och vill
till Göteborg,
det är bäst att en hyra hem jag får.

-Jag blev klädd i vita kläder, jag fick
låna tie pund,
jag fick pass med Kungens vapen och
porträtt,
konsulinnan bjöd på te och jam och
pratade en stund,
hon var det sötaste jag dittills hade sett.

-Ja, så tog jag en steamer och
mönstrade på däck
och i Siam fick vi last av vilda djur,
tigrar, lejon, elefanter, som dom sålt till
Hagenbeck,
som du varit hos i Hamburg, eller hur?

-Men den resan var värst av alla, det är
sant,
syd om Ceylon gick vi in i en cyklon,
ut ur burens smet ett lejon, rök på en
elefant,
vrålet blandades med storm och böljors
dån.

-Snart var luckorna bräckta och upp
kom många djur,
vår kommandobrygga den gick
överbord,
elefanten knäckte masterna och kastade
en tjur
ut i havet, gosse, sanna mina ord!

-Ja, Hagenbecks ombud åt lejonet ju
opp,
en gorilla klättra ner i vår maskin.
För att härma maskinisten slog hon
fram och back och stopp,
tills jag sköt henne med skepparens
karbin.

-Det var självaste Nemesis från
djunglerna, min vän.
Snart var bara jag och elefanten kvar.
När cyklonen gått så fick vi en sydväst-
monsun igen
och drev in till Camarin på Malabar.

-Men nu säger jag adjö för din styrman
går från bord.

-Ja, men Fritiof, elefanten, vem fick
den?

-När vi träffas nästa gång skall jag
besvara dina ord,
vi ska segla nu och sätta kurs igen!

Och de brassade för fyllning och
började sin gång
och tillbaka till vår skuta rodde vi
och där gick hon i monsunen och jag
hörde deras sång:

-Rolling home, rolling home, across
the sea!

Men jag räknar alla segel och räknar om
igen
ifrån flying jib till röjlar och mesan.
Det var summa tjugotvå vita segel som
där gick
på den glittrande blåa ocean.

Bellman

Solen glimmar...

Solen glimmar blank och trind,
Vattnet likt en spegel;
Småningom uppblåser vind
I de fallna segel;
Vimpeln sträcks, och med en år
Olle på en Höbåt står;
Kerstin ur Kajutan går,
Skjuter lås och regel.

Seglen fladdra, skutan går,
Jerker tar sin lyra,
Lyran brummar, böljan slår,
Alt med våld och yra;
Skutan knarkar, bräcklig, gles,
Vimpelns fläkt i toppen ses,
Tuppen gol så sträf och hes.
Nu slog klockan fyra.

Movitz stöt åt dem i lurn,
Som på skutan fara.
Olle du hvad kostar Tjurn?
Lyssna hvad de svara.
Hör hvar är ni hemma ni?
Ifrån Lofön komma vi
Med Grönsaker, Silleri,
Mjölk och äpplen klara.

Ulla Winblad skratta, sjung,

Spritt vid Solens strålar,
Jäska ej, lös up din pung,
Tag fram band och nålar;
Fästa din Salopp igen
Nös du? Prosit lilla vän!
Si där har du Hessingen,
Gröna trän och pålar.

Fjäril vingad

Fjäril vingad syns på Haga,
mellan dimmors frost och dun,
sig sitt gröna skjul tillaga,
och i blomman sin paulun;
minsta kräk i kärr och syra,
nyss av solens värma väckt,
till en ny högtidlig yra
eldas vid sefiredens fläkt.

Haga, i ditt sköte röjes
gräsets brodd och gula plan;
stolt i dina rännlar höjes
gungande den vita svan;
längst ur skogens glesa kamrar
höras täta återskall,
än från den graniten hamrar,
än från yx i björk och tall.

Se Brunnsvikens små najader

höja sina gyllne horn,
och de frusande kaskader
sprutas över Solna torn;
under skygd av välvda stammar,
på den väg man städad ser,
fålen yvs och hjulet dammar,
bonden milt åt Haga ler.

Vad gudomligt lust att röna
inom en så ljuvlig park,
då man hälsad av sin sköna,
ögnas av en mild monark!
Varje blick hans öga skickar,
lockar tacksamhetens tår;
rörd och tjust av dessa blickar,
själv den trumpne glättig går.

Så lunka vi så småningom

Så lunka vi så småningom från Bacci
buller och tumult,
när döden ropar : Granne kom, ditt
timglas är nu fullt.
Du gubbe fäll din krycka ner, och du,
du yngling, lyd min lag,
den skönsta nymf som åt dig ler
inunder armen tag.

Ref:
Tycker du att graven är för djup, nå
vålan, så tag dig då en sup,
ta dig sen dito en, dito två, dito tre så
dör du nöjdare.

Du vid din remmare och press
rödbrusig och med hatt på sned,

snart skrider fram din likprocess i några
svarta led ;
och du som pratar där så stort, med
band och stjärnor på din rock,
ren snickarn kistan färdig gjort, och
hyvlar på dess lock

Tycker du att

Men du som med en trumpen min,
bland riglar, galler, järn och lås,
du vilar på ditt penningsskrin, inom din
stängda bås;
och du som svartsjuk slår i kras
buteljer, speglar och pokal ;
bjud nu godnatt, drick ur ditt glas, och
hälsa din rival.

Tycker du att

Men du som med en ärlig min plär
dina vänner häda jämt,
och dem förtalar vid ditt vin, och det
liksom på skämt,
och du som ej försvarar dem, fastän ur
deras flaskor du,
du väl kan slicka dina fem, vad svarar
du väl nu ?

Tycker du att

Men du som vid din återfärd ifrån det
du till bordet gick,
ej klingat för din raska värd, fastän han
ropar : Drick !
Driv sådan gäst från mat och vin, kör
honom med hans anhang ut,
och sen med en ovänlig min, ryck
remmar'n ur hans trut.

Tycker du att

Säg är du nöjd min granne säg, så prisa
värden nu till slut ;
om vi har en och samma väg, så
följoms åt; drick ut.

Men först med vinet rött och vitt för
vår värdinna bugom oss,
och halkom sen i graven fritt, vid
aftonstjärnans bloss.

Tycker du att

Utrikiska

The Wild Rover

Traditionell

I've been a wild rover for many's the
year

I've spent all me money on whiskey
and beer

But now I'm returning with gold in
great store

And I never will play the wild rover no
more

And it's No, Nay, never,

No, nay never no more

Will I play the wild rover,

No never no more

I went in to an alehouse I used to
frequent

And I told the landlady me money was
spent

I asked her for credit, she answered me
nay

Such a customer as you I can have any
day

And it's No, Nay, never,
No, nay never no more
Will I play the wild rover,
No never no more

I took up from my pocket, ten
sovereigns bright

And the landlady's eyes opened wide
with delight

She says "I have whiskeys and wines of
the best

And the words that you told me were
only in jest"

And it's No, Nay, never,

No, nay never no more

Will I play the wild rover,

No never no more

I'll go home to my parents, confess
what I've done

And I'll ask them to pardon their
prodigal son

And, when they've caressed me as oft
times before

I never will play the wild rover no more

And it's No, Nay, never,
No, nay never no more
Will I play the wild rover,
No never no more

Molly Malone

(Traditionell)

In Dublin's fair city, where the girls are
so pretty
I first set my eyes on sweet Molly
Malone
As she wheeled her wheelbarrow
through streets broad and narrow
Crying cockles and mussels alive a-live
O!

A-live a-live O! A-live a-live O!
Crying cockles and mussels alive a-live
O!

She was a fishmonger and sure it was
no wonder
For so were her father and mother
before
And they both wheeled their barrows
through streets broad and narrow
Crying cockles and mussels alive a-live
O!

A-live a-live O! A-live a-live O!
Crying cockles and mussels alive a-live
O!

She died of a fever and no one could
save her
And that was the end of sweet Molly

Malone
Now her ghost wheels her barrow
through streets broad and narrow
Crying cockles and mussels alive a-live
O!

A-live a-live O! A-live a-live O!
Crying cockles and mussels alive a-live
O!
A-live a-live O! A-live a-live O!
Crying cockles and mussels alive a-live
O!

Auld lang syne
Should auld acquaintance be forgot,
and never brought to mind?
Should auld acquaintance be forgot
and days of auld lang syne?

And days of auld long syne my dear,
and days of auld long syne.
Should auld acquaintance be forgot

and days of auld lang syne?

Folkes favoriter

Den odödliga hästen

Stensprängar-Kalle Valgren han har en gammal häst,
som han har fått i arv ifrån sin far.
Men den är alltför gammal,
så nog var det väl bäst,
om kräket finge sluta sina dar.
Och nog försökte Valgren en gång att bana väg,
för honom till en bättre värld,
men hästen han var seg.
Och föredrog dumt nog att stanna kvar.

Det var en tidig morron, som gubben Valgren tog
och ledde honom ut ifrån hans stall,
och vad som skulle hända,
det ana hästen nog,
när gubben surra' fast 'en vid en tall.
Och att han ej var nykter, det märktes likaså:

Jag undrar, tänkte hästen slött,
hurdant det här skall gå,
bäst å ta de lungt i alla fall.

Men gubben Valgren tog sig ett par tre
supar till,

för att av dom bli styrkt till kropp och själ,
och sade sen till hästen:
Var snäll nu och stå still,
för du förstår, jag vill dej bara väl.
Han tog med ena näven ett tag mot ögonvrån
och fatta' sedan släggan sin
och slog i skallen på'n.
Så hästen sjönk ihop och dog ihjäl.

Men då blev gubben lessen, och
hämta' ett fång hö
att lägga under huvut på sin vän.
Sen gick han in i stugan
och sa : Nu är han dö -
och började att supa om igen.
Han ville dränka sorgen, och svälja ned sin gråt,
-men när han sen kom ut igen
stod hästen där och åt
och mumsade som vanligt lugn och slö.

Stensprängar-Kalle Valgren han har en gammal häst,
som han har fått i arv ifrån sin far.
Men den är alltför gammal,
så nog var det väl bäst,
om kräket finge sluta sina dar.

Och nog försökte Valgren en gång att
bana väg,
för honom till en bättre värld,
men hästen han var seg.
Och föredrog dumt nog att stanna
kvar.

Helgdagskväll i timmerkojan

Dan Andersson

Bort längtande vekhet ur sotiga bröst,
vik bekymmer ur snöhöljda bo !
Vi ha eld, vi ha kött, vi ha brännvin till
tröst,
här är helg djupt i skogarnas ro !

Sjung Björnbergs-Jon, ur din fullaste
hals
om kärlek och rosor och vår !
Stäm fiolen Brogren och spela en vals
för spöklåå, månlusta snår.

Under stjärnornas glans flyger nattens
dis
som ett sus över barkhöljt tak,
och det tjuger i Lammeloms sprickande
is,
där det stöper från öppen vak.

Det är mil efter mil till lador och hus
där frosten går tjugig vid grind,
här är lustigt i stockeldens gula ljus
som darrar i nattens vind.

Du är fager, Brogren, i eldglans röd,

där du gnider din svarta fiol,
för mat och för brännvin du glömt all
nöd,
och din panna är ljus som en sol.

Och Jon, där du sitter vid grytan din,
en baron i din molskinns-skrud,
se fast åren har garvat ditt sega skinn,
i ditt sot är du ung som en gud !

Och Vargfors-Fredrik, du skrattande
man,
som vill alla uslingar väl -
kom sjung om din ungdoms synd, om
du kan,
och en skål för din gossesjäl !

Och när morgonens stjärnor blekna
och dö
och när ångorna stelna till is,
och när dagningen skälver på myr och
sjö,
vi sova på doftande ris

Då sova vi alla på granris tungt
och drömma om bleka mör
och snarka och vända oss manligt och
lungt,
medan elden falnar och dör.

Jag väntar vid min mila

Dan Andersson

Jag väntar vid min stockeld medan
timmarna skrida,
medan stjärnorna vandra och nätterna
gå.

Jag väntar på en kvinna från färdvägar
vida
- den käraste, den käraste med ögon
blå.

Jag tänkte mig en vandrande snöhöljd
blomma,
och drömde om ett skälvande,
gäckande skratt,
jag trodde jag såg den mest älskade
komma
genom skogen, över hedarna en
snötung natt.

Glatt ville jag min drömda på
händerna bära
genom snåren dit bort där min koja
står,
och höja ett jublande rop mot den kära
:
Välkommen du, som väntats i
ensamma år !

Jag väntar vid min mila medan
timmarna lida
medan skogarna sjunga och skyarna gå.
Jag väntar på en vandrerska från
färdvägar vida
- den käraste, den käraste med ögon
blå.

Trubaduren

Reuben Nilsson

Grevinnan hon satt vid ett fönster,
hon satt i sin jungfrubur
i nattrock med gyllene mönster,

då kom där en glad trubadur.
"Kom in här och spela en visa,
min man är i främmande land."
"Din skönhet, min fru, vill jag prisa,
om du ger mig ditt hjärta och hand."

Grevinnan hon vred sina händer.
"Min man han är borta, min vän,
han krigar i främmande länder
och kommer väl aldrig igen.
Kom in här och spela en visa,
så sorgen jag är i mitt sinn."
"Din skönhet, min fru, vill jag prisa",
sa' sångarn och klättrade in.

Han knäppte på lutan och sade:
"Ack, ge mig ditt hjärta och hand."
Och runt omkring livet hon hade
ett rosenrött sidenband,
det tog hon och gav trubaduren
att sätta på lutan sin,
- då hördes det steg i tamburen
och greven själv trädde in.

Och greven han skramla med sväredet
och skratta ett vansinnigt skratt
och sade: "Min sköna, hur är det
- min nådiga, hur är det fatt,
- vem fan är den där figuren
- vad gör han vid grevens härd?"
och han pekade på trubaduren
med sitt långa, blodiga svärd.

Grevinnan, som nyss hade dånat,
hon sade: "Det är ju en narr,
och alldeles nyss har han lånat
ett band till sin gamla gitarr."
"Det där låter fasen så troligt"
sa' greven och mönstrade dem.

Vreeswijk

“O, Rickard”, sa hon, “så roligt,
så roligt att du - kom hem.”

“Å jassa, förlåt lilla flickan”,
sa’ greven och strök hennes kind.
Men trubaduren han gick han
och hängde sig oppe på vind.
Och liksom av änglar buren
till ett annat, sällare land,
där svävade trubaduren
i ett rosenrött sidenband.

Grimasch om morgonen

Cornelis Vreeswijk

Nu faller dagg och nu stiger sol men
det kan du inte höra.
Du ligger utan blus och kjol med
läpparna mot mitt öra.
Tala nu allvar, ber du bestämt:
Du skrattar visor och sjunger skämt.
Du kan men vill inte göra en sång om
lyckan den sköra.

Nu stiger sol och nu faller dagg för
fattigt folk och för rika.

Men lyckan har en förgiftad tagg som
man bör noga undvika
Hon stannar gärna i några dar
men när du vill hålla henne kvar
blir hennes ögon iskalla och du blir
bitter som galla.

Så faller daggen förutan ljud och gräs
och blader blir våta.
Och varje morgon står solen brud fast
inga brudpsalmer låta.
Ann-Katarin, du skall veta att
det finns en lycka som dör av skratt.
Men den vill smekas om natten och
den är stilla som natten.

Stig upp ur sängen Ann-Katarin och
lyssna till något viktigt:
Det finns ett särskilt slags ädelt vin som
man bör njuta försiktigt.
För om man dricker det utan sans
förlorar det sin forna glans
och du får kvar en tom flaska och bittra
tårar och aska

Balladen om Fredrik Åkare

Cornelis Vreeswijk

Från Öckerö loge hörs dragspel och
bas. Och fullmånen lyser som var den
av glas.

Där dansar Fredrik Åkare kind emot
kind med lilla fröken Cecilia Lind.

Hon dansar och blundar så nära intill,
Hon följer i dansen precis vart han vill.
Han för och hon följer så lätt som en vind.

Men säg varför rodnar Cecilia Lind?

Säg var det för att Fredrik Åkare sa:
- Du doftar så gott och du dansar så
bra.
Din midja är smal och barmen är trind.
Vad du är vacker Cecilia Lind.

Men dansen tog slut och vart skulle
dom gå?

Dom bodde så nära varandra ändå.
Till slut kom dom fram till Cecilias
grind.

Nu vill jag bli kysst, sa Cecilia Lind

Vet hut, Fredrik Åkare, skäms gamle
karl'n!

Cecilia Lind är ju bara ett barn.

Ren som en blomma, skygg som en
hind.

-Jag fyller snart sjutton, sa Cecilia Lind.

Och stjärnorna vandra och timmarna fly

Och Fredrik är gammal och månen är
ny.

Ja, Fredrik är gammal men kärlek är
blind.

Åh, kyss mig igen sa, Cecilia Lind

I natt jag drömde

Cornelis Vreeswijk

I natt jag drömde något som jag aldrig
drömt förut, jag drömde det var fred
på jord, och alla krig var slut.

Jag drömde om en jättesal där statsmän
satt på rad. Så skrev dom på ett
konvolut, och reste sig och sa:

Det finns inga soldater mer, det finns
inga gevär, och ingen känner längre till
det ordet militär.

På gatorna gick folk omkring och drog
från krog till krog. Och alla drack
varandra till, och dansade och log.

I natt jag drömde....

Brev från Kolonien

Cornelis Vreeswijk

Hejsan morsan, hejsan stabben
Här e brev från älsklingsgrabben

Vi har kul på kolonien

Vi bor tjugoåtta gangstergrabbar i en

stor barack med massa sängar
Kan ni skicka mera pengar
För det vore en god gärning
Jag har spelat bort varenda dugg på
tärning.

Men nu ska vi ut och bränna
grannbaracken.

Här e roligt vill jag lova
Fastän lite svårt att sova.
Killen som har sängen över mej
Han vaknar inte han när han behöver,
nej.

Jag har tappat två framtänder
För jag skulle gå på händer
När vi lattjade charader
Så när morsan nu får se mej får hon
spader-

Uti skogen finns baciller
Men min kompis han har piller
Som ha köpt utav en gul typ
Och om man äter dom blir man en
jättekul typ

Föreståndar'n han har farit
Han blir aldrig va' han varit
För polisen kom och tog hand
Om honom för en vecka när vi lekte
skogsbrand

Uti skogen finns det rådjur
I baracken finns det smådjur
Och min bästa kompis Tage
Har har en liten fickkniv inuti sin
mage

Honom ska dom operera
Ja nu vet jag inge' mera
Kram och kyss och hjärtligt tack sen

Övriga visor

Öppna landskap

Ulf Lundell

Jag trivs bäst i öppna landskap, nära
havet vill jag bo
några månader om året så att själen kan
få ro.

Jag trivs bäst i öppna landskap, där
vindarna får fart,
där lärkorna står högt i skyn och
sjunger underbart.

Där bränner jag mitt brännvin själv,
och kryddar med johannesört
och dricker det med välbehag till sill
och hembakt vört.

Jag trivs bäst i öppna landskap, nära
havet vill jag bo.

Jag trivs bäst i fred och frihet för både
kropp och själ,
ingen kommer i min närhet som
stänger in och stjälar.

Jag trivs bäst när dagen bräcker, när
fälten fylls av ljus,
när tappar gal på avstånd, när det är
långt till närmsta hus,
men ändå så pass nära att en tyst och
stilla natt
när man sitter under stjärnorna kan
höra festens skratt.

Jag trivs bäst i fred och frihet för både
kropp och själ.

Jag trivs bäst när havet svallar och
måsarna ger skri,
när stranden fylls av snäckskal med
havsmusik uti,
när det klara och det enkla får råda
som det vill
när ja är ja och nej är nej och tvivlet
tiger still.

Då binder jag en krans av löv och
lägger den vid närmsta sten
där runor ristats för vår skull en gång
för länge sen.

Jag trivs bäst när havet svallar när
måsarna ger skri.

Jag trivs bäst i öppna landskap nära
havet vill jag bo.

Varmkorv boogie

Owe Thörnqvist

Det stod en varm-korv gubbe ner' på
Fyris torg,
han måla' korvarna svarta för han hade
sorg.
Han hade låda på magen,
det gillas inte av lagen.

Det fick han inte ha,
nej, det var inte bra
att ha en låda på magen.

Varm korv boogie, varm korv boogie
varm korv boggie, varm korv boogie,
varm korv - varm korv boggie.

Men när han hade smetat halka på sin
sista slang
han tänkte efter om han hade någon ny
talang,
och med sin låda på magen
han knalla in häromdagen
i en gitarrbutik
sen blev det fin musik
i lilla lådan på magen.

Varm korv boggie, varm...

Han spände strängar på lådan både
härs och tvärs
och sedan spela och sjöng han en liten
galen vers:
Jag har en låda på magen,
där kan ni lägga bidragen. Det blev en
fin affär,
nu är han millionär
på både ryggen och magen.

Varm korv boggie, varm...

Sånt är livet

Sånt är livet ! Sånt är livet !
Så mycken falskhet bor det här.
Den man förlorar, vinner en annan,
så håll i vännen, som du har kär !

Hon (han) kom om våren, som en
vårvind.
Min kärlek fick hon (han) och allt hon
(han) tog.
Men så kom hösten och den kärlek
hon (han) svor var evig bara dog.

//: Ja, sånt är livet ! Sånt är livet !
Så mycken falskhet bor det här.
Den man förlorar, vinner en annan,
så håll i vännen som du har kär ! ://

Hon (han) fick en annan. Jag har sett
dem.

Hon (han) verkar lycklig, och han
(hon) är ung.

Det jag har lärt mig, är just detta:
När hjärtat svider - sjung, blott sjung !

För sånt är livet ! Sånt är

Vårt liv är fattigt utan kärlek.
Jag fick en annan som har mig kär.
Vars (hans) gamla kärlek har fått
korgen.

Han (hon) undrar säkert vem jag är !

Men sånt är livet ! sånt är

Ack, Värmeland du sköna

Anders Fryxell (1795-1881)

Ack, Värmeland du sköna, du härliga
land.

Du krona bland Svea rikes länder.
Och kommer jag än mitt i det
förlovade land
till Värmland jag ändock återvänder.
Ja, där vill jag leva och där vill jag dö.
Om en gång ifrån Värmland jag tager
mig en mö
så vet jag att aldrig jag mig ångrar.

Ack, Värmeland är lustigt att leva och
bo,
det landet jag prisar så gärna.
Där klappar det hjärtan med heder och
tro,
så fasta som bergenäs kärna.
Och var och en svensk uti Svea rikes
land,
som kommer att gästa vid Dalälvens
strand,
han finner blott bröder och systrar.

I Värmeland, ja där vill jag bygga och
bo,
med enklaste lycka förnöjder.
Dess dalar och skog ge mig tystnadens
ro,
och luften är frisk på dess höjder.
Och forsarna sjunga sin ljuvliga sång,
vid dem vill jag somna så stilla en gång
och vila i Värmeländska jorden.

Västgötavisa

mel: Hej tomtegubbar

Hej bonnapöjkar från slätta
mellan Vänern och Vätta
Hej bonnapöjkar från slätta
mellan Vänern och Vätta
Nu ska vi supa, nu ska vi schonga
för vi är glada och vi är onga.
Hej bonnapöjkar från slätta
mellan Vänern och Vätta

Smedsvisa

Daniel Helldén

En gång i min ungdom älskade jag
en flicka med rena och sköna behag.
Hon lovte mig tro, i lust och i nöd
allt in till sin blekaste död.
Hej hopp faderi faderalladerej
Hej hopp faderi faderalladerej
Hon lovte mig tro, i lust och i nöd
allt in i sin blekaste död.

Hon var som en lilja vit uti hyn
den vackraste kvinna man skådat i byn,
ett smittande skratt, en lustiger sång
vi älskade sommaren lång.
Hej hopp faderi faderalladerej
Hej hopp faderi faderalladerej
ett smittande skratt, en lustiger sång
vi älskade sommaren lång

Men kärleken vissna', kärleken dog
vid Mikael's mäsas den flickan fått nog.
Hon fann sig en riker och högfärdig man

sa "Tack och adjö" och försvann.
Hej hopp faderi faderalladerej
Hej hopp faderi faderalladerej
Hon fann sig en riker högfärdig man
sa "Tack och adjö" och försvann.

Nu står jag vid städet sliten och grå
och hammaren bultar och hjärtat likså.
Den flickan hon kommer aldrig igen,
hon är hos sin nyfunne vän.
Hej hopp faderi faderalladerej
Hej hopp faderi faderalladerej
Den flickan hon kommer aldrig igen
men sången den trallar jag än.
Tra raj . . .

Kungens man

Björn Afzelius

Maria går på vägen,
som leder in till byn.
Hon sjunger och hon skrattar,
åt lärkorna i skyn.
Hon är på väg till torget,
för att sälja lite bröd
och solen stiger varm och skön
och färgar himlen röd.

Då möter hon en herre,
på en häst med yvig man.
Han säger: "Jag är kungens man
som tar vad jag vill ha,
och du är allt för vacker
för att inte ha en man.
Följ med mig in i skogen
ska jag visa vad jag kan."

Hon tvingas ner i gräset
och han tar på hennes kropp.
Hon slingrar sig och ber honom
för guds skull hålla opp.
Men riddaren blott skrattar
berusad av sin glöd.
Så hon tar hans kniv och stöter till
och riddaren, han är död.

Och fångslad är Maria,
hon stenades för dråp.
Men minnet utav riddaren
blir firat varje år.
Ja, herrarna blir hjältar,
och folket det blir dömt.
Och vi som sett hur allt gått till,
får veta att vi drömt.

Kajsas Udde

Alf Hambe

Från Kajsas udde ser jag solen sjunka,
den tänker gömma sig bak liten ö.
Och stilla sitter jag, små böljor klunka,
jag metar visor, jag, i liten sjö.
Men det är svårt att dikta, vinden stör
mig,
den puffar fram små moln som sakta
för mig
Här är det sommarkväll och ingen hör
mig
för kvällen gör så vackra visor själv!

Från Kajsas udde ser jag vattnet skratta
och skogen dansa runt i rosenkrans.
Och själv jag skrattar när jag börjar
fatta

att jag är med ikväll i Världens dans.
Men mot ett papper lutar jag min
penna.

Det här är viktigt, ja, jag vill bekänna
att jag . . .

. . . -Ack, nej, mitt papper vill jag
bränna!

Nu sätter solen eld på liten ö.

På Kajsas udde sitter jag och tänker:
med liten ö jag far väl bort en gång.
Och vackra visor liksom bubblor
blänker.

Jag stoppar ner min penna och min
sång.

Och det är mycket skönt att inget gitta,
om man är fågel eller fisk kan kvitta.

Här är så skönt att bara stilla sitta
när kvällen gör så vackra visor själv.

Apans sång

Jag kungen e' över alla här
Under trädens gröna höjd
Jag har nått opp till högsta topp
Men ännu är jag ej nöjd
Jag vill ju bli en man en människa
Och kunna allt ni kan
Jag vill inte längre apa mig
Jag vill ju bara va en man

Åh, oubidou, jag vill ju va som du
Jag vill se ut som du, gå som du, du-
u-u-

Det vill jag nu, ett djur som jag
Det lär sig bra bli en människa

Försök inte lura mig gosse
Jag inge konster tål
Att lära mig hur eld blir till
Är mina drömmars mål
Din hemlighet vill jag veta
Säg hur det går till?
För då blir jag visst
En man till sist
och det är ju vad jag vill

Åh, oubidou...

Visa i midsommartid

Håkan Norlén
Rune Lindström

Du lindar av olvon en
midsommarkrans
Och hänger den om ditt hår
Du skrattar åt mångubbens benvita
glans
Som högt över tallen står
I natt skall du dansa vid Svartrama
tjärn
I långdans i sprängdans på glödande
järn
I natt är du bjuden av dimman till dans
Där Ull-Stina, Kull-Stina går.

Nu tager du månen från Blåbergets
kam
Att ge dig en glorias sken
Och ynglet som avlats i gölarnas slam
Blir fålar på flygande ben.
Nu far du till Mosslanda Mosslanda
mor
Där Ull-Stina Kull-Lina Gull-Fina bor

I natt skall du somna vid Svartrama
damm
Där natten och mossan är len.

Den första gång jag såg dig

Birger Sjöberg

Den första gång jag såg dig, det var en
sommardag
På förmiddan då solen lyste klar
Och ängens alla blommor av många
hundra slag
De stod bugande i par vid par.
Och vinden drog så saktelig och ner
invid stranden
Där smög en bölja kärleksfull till
snäckan uti sanden.
Den första gång jag såg dig det var en
sommardag
Den första gång jag tog dig uti handen.

Den första gång jag såg dig då glänste
sommarskyn
Så bländande som svanen i sin skrud
Då kom det ifrån skogen, från skogens
gröna bryn
Liksom ett jubel utav fåglars ljud
Då ljud en sång från himmelen så skön
som inga flera
Det var den lilla lärkan grå så svår att
observera
Den första gång jag såg dig då glänste
sommarskyn
Så bländande och grann som aldrig
mera.

Och därför när jag ser dig om ock i
vinterns dag
Då drivan ligger glittrande och kall
Nog hör jag sommarns vindar och
lärkans friska slag
Och vågens frus i alla fulla fall
Nog tycker jag ur dunig bädd sig gröna
växter draga

Med blåklint och med klöverblad som
älskande behaga
Att sommarsolen skiner på dina
anletsdrag
Som rodna och som stråla och betaga.

Uti vår hage där växa blå bär.

Uti vår hage där växa blå bär
Kom hjärtans fröjd
Vill du mig någe', så har du mig här!
Kom liljor och aquileja,
Kom rosor och salvia,
Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans
fröjd!

Fagra små blommor där bjuda till dans.
Kom hjärtans fröjd
Vill du, så binder jag åt dig en krans!
Kom liljor och aquileja,
Kom rosor och salvia,
Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans
fröjd!

Kransen den sätter jag sen i ditt hår,
Kom hjärtans fröjd
Solen den dalar men hoppet uppgår!

Kom liljor och aquileja,
Kom rosor och salvia,
Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans
fröjd!

Uti vår hage finns blommor och bär,
Kom hjärtans fröjd

Men utav alla du kärast mig är!

Kom liljor och aquileja,
Kom rosor och salvia,
Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans
fröjd!

Dryckesvisor

Festen skall börjas

mel: Vårvindar friska

Festen skall börjas
Kråset skall smörjas
Magen skall få det som den vill ha
Glasen stå fulla
Låt sången rulla
Glädjen skall vara gäst här ida'
Glasen i handen, fatta och sjung
Glöm alla sorger, var bara ung
Glöm morgondagen
Tänk blott på magen
Skål alla vänner:
Hej och gutår!

Samling vid pumpen

Samling vid pumpen alla ni som
dricker vatten,
vi som dricker brännvin vi ska höja
våra glas.
Vatten ska man ha när man vattnar
rabatten,
brännvin ska man ha när man är på
kalas!

Så länge...

Mel: Så länge skutan kan gå

Så länge kvällen är mild, så länge ingen
är vild,
så länge spegeln på väggen ger
halvskaplig bild.
Så länge alla kan stå, så länge några kan
gå,
så länge alla kan tralla så fyller vi på!

För vem har sagt att just du kom med
storken
För att bli glad av att lukta på korken
Men kring vårt bord här nånstans
Vi höjer bägarn med glans
Och låter vinet gå ner i en yrande dans!

Måsen

Det satt en mås på en klyvarbom
Och tom i krävan var kräket
Och tungan lädde vid skepparns gom
Där han satt uti bleket.
”Jag vill ha sill” hördes måsen rope
Och skepparn svarte ”Jag vill ha OP”

Om blott jag får
Om blott jag får.

Nu lyfter måsen från klyvarbom
Och vinden spelar i tågen

OP'n svalkat har skepparns gom
Jag önskar blott att jag såg en
Så nöjd och lycklig den arme saten
Han sätter storsegel den krabaten
Till sjöss han far
Och halvan tar.

Bordeaux, Bordeaux

Melodi: I sommarens soliga dagar

Jag minns än idag hur min fader
kom hem ifrån staden så glader
och rada' upp flaskor i rader
och sade nöjd som så:
"Bordeaux, Bordeaux!"

Han drack ett glas, kom i extas,
och sedan blev det stort kalas.
Och vi små glin, ja vi drack vin
som första klassens fyllesvin.
Och vi dansade runt där på golvet
och skrek så vi blev blå:
"Bordeaux, Bordeaux!"

